

Mladini!

Jaz dobro vem, kaj še me čaka,
nad leto dni sem že bolan;
mordà me danes skrije raka,
zagrne jutri grob hladan!

A vendar, ne bojim se tega,
življenje vse sem bil trpin
in mnogo sem pretrpel zléga,
krivic, prevar in bolečin.

Mladina zame bo molila,
ko davno me ne bode več,
po ukih, danih ji, bo žila,
takisto moj spomin časteč.

Edina misel ta me teši,
ta nada boža mi srce:
Mladina, kadar smrt me reši,
pozábila ne bo namé! —

Njej delal mlad sem neumorno,
in dokler duh še v meni bo,
mož sivolas še s silo borno
jaz pel in pisal bom za njo!

Janko Leban.

Svojemu mecenu.*

(Gospodu Ivanu Pfeiferju v Kranju).

Oj, Tebi jaz dolžan sem hvalo,
visokočislani mecen,
ki pripomogel si nemalo,
da se spoluju mi namen:

Da v svet poroma moja knjiga,
v rokó jo prejme mladi rod,
za lepo, blago vse se vžiga,
za dom se vzdrami vsepovsod!

Tako kot pevca je Vodnika
podpiral Zois, baron, nekdaj,
enako, rodoljubov dika,
zamé zavzemaš Ti se zdaj!

Pač nisi Ti baron po krvi,
po srcu pa si plemenit
in vedno delaš, v skrbi prvi,
v mladine naše dobrobit!

Vsevišnji naj Te blagoslovi,
v naročje siplji Ti zlata,
da novi se rode plodovi
vseširom našega poljá!

On dolgo naj Te še ohrani,
povrni Ti dobrotni čin,
v mladini naši srčnovdani
vseléj bo živel Tvoj spomin!...

Janko Leban.

Straža ob Soči**

Oj, čuj: topov strašanski grom!
To je rušitev, to polom!
Vzbesnela Soča se pení,
v potokih teče mlada krí!
Ta rajske svet: hrib, dol in log,
prijačna sela naokrog,
Jadransko morje, krasni biser naš,
sovražníki, nikdar ne bode vaš!...

Mi ne bojimo se vas nič,
saj z nami je Boroevič,
on vodi nas do slavnih zmag,
da ne podere nas sam vrag!
Zato: na boj, hurá, hurá,
junaška, Slave četa usa!
Doklér nam sámo eden migra prst,
sovražniku nam v plen ne pade — Trst!

Janko Leban.

* Mecen, t. j. podpornik umetnikov: pesnikov, skladateljev i. t. d.

** To času primerno pesem je uglasbil g. Karel A d a m i č. Upati je, da lepa skladba v kratkem času izide.

J. L.